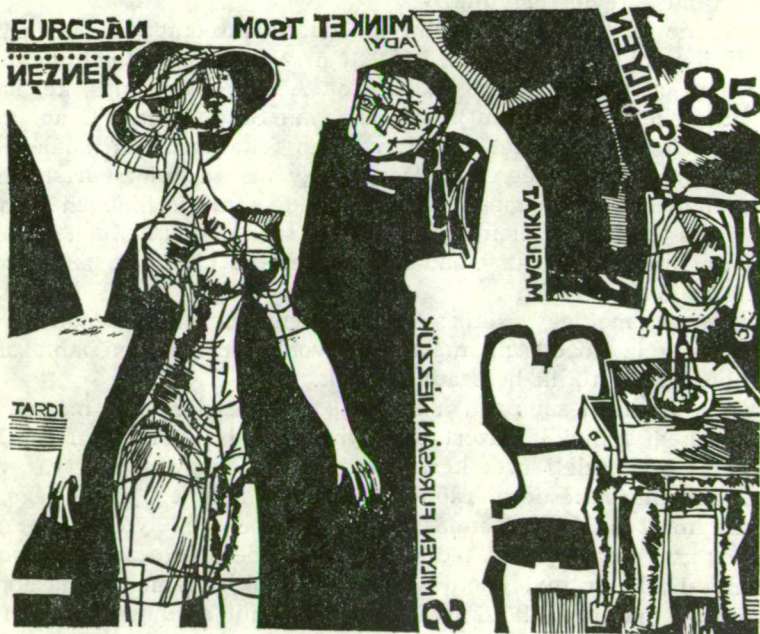

mutatkozik. Nem tudom, hogy anyagi vagy kivitelezési kérdés: a nézőtéri körtefűzér mindennapi butikhangulatot teremt. Itt pedig a Várákozás lámpácskái-ról van szó! Műszakilag igénytelen a kivitelezése, a premieren a vezetéket még némelyest takarták fenyőgallyak, a második előadásán már láthatóan, a pusztá zsinórok futottak körben az erkély alatt. De akadékoskodásunk épp az előadás becsülésében fogant. Mert Sík Ferencnek kemény munkája közepette még az előadás lehetőségéért és méltóságáért is égetnie kellett magát. Az ő küzdelmeit ismerve tünődünk el azon: földrajzi tájunk szellemi természetét hogyan is ért-hetnék meg másutt?

Hogy nemcsak népek kényszerítettek az örökkévalóság adventi várákozásá-ba, hanem művek, szellemi erőfeszítések mindennapi sorsához tartozhat, hogy a Nagy Romlás porkahavai betemetik. Jelen ünnepi eseményben a Nemzeti Színház színpadán a sikaszói jajkiáltás felerősödhetett.

Ez a bemutató Tett. Cselekvés. Nemcsak színházi értelemben, hanem olyan társadalmi vállalkozás, amely annyi baljós jel ellenére sem állíthatjuk, hogy rettegve a súvadást, a szólás, a cselekvés esélyét feladjuk.

A. L.

TARDI SÁNDOR GRAFIKÁJA